

[Kulturministeren]

Forud for nyordningen har vi i Kulturministeriet været meget opmærksom på, om den kunne medføre forringede vilkår for de blinde og svagtseende. Vi fandt imidlertid, at der ville være flere fordele end ulemper ved den.

Det er vigtigt, at der produceres så mange lydbogstitler som muligt, og det langsigtede mål bag nyordningen er, at forlagene producerer flere lydbøger, end det er tilfældet nu. Der må etableres et brugerunderlag af en vis størrelse, for at det kan betale sig for forlagene at producere lydbøger, og dette brugerunderlag omfatter alle mennesker, som af en eller anden grund ønsker at anvende lydbøger. Jo flere lydbøger af gængs type der produceres af forlagene, jo bedre mulighed har også Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde for at producere lydbøger, der ellers ikke havde været mulighed for at producere.

De blinde og svagtseende har også fortsat den mulighed at låne direkte fra Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde. Herved har de adgang til langt flere lydbøger end andre lydbogsbenyttere. Det forekommer ganske vist, at folkebibliotekerne har indkøbt titler, som ikke findes i Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde, og i sådanne tilfælde vil blinde og svagtseende være nødsaget til at vente på en efterspurgt titel – på linie med andre lånere.

Selv om der skulle forekomme ventelister i forhold til bestemte titler – ligesom det er tilfældet for de trykte bøgers vedkommende – kan jeg ikke gøre noget ved dette. Efter 1. november 1988 produceres der ikke længere lydbøger til salg, der i henhold til lovgivningen forbeholdes bestemte grupper.

Som nævnt er det imidlertid både Dansk Blindesamfunds og ministeriets vurdering, at nyordningen skulle indebære flere fordele end mangler for de blinde og svagtseende. Udvikler lydbogsproduktionen sig på en sådan måde, at der bliver virkelig mange titler at vælge imellem, opnår de blinde og svagtseende en tilnærmelse til ligestilling med folk, der kan læse trykte bøger, og det bliver af noget mindre betydning en gang imellem at måtte vente på en bestemt titel.

Spm. nr. S 538

Til skatteministeren (8/2 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan er ministerens linie vedrørende driftsudgiftsfradrag for lønmodtagere?«

Begrundelse

Siden Mogens Lykketoft i 1974 udsendte sin bog om indretningen af den kommende danske indkomstskat, har der ikke været megen tvivl om Socialdemokratiets linie vedrørende lønmodtagerfradrag. De skal simpelt hen væk, og så skal arbejdsgiverne presses til at betale udgifterne.

Omvendt mener Fremskridtspartiet, at den linie er virkelighedsfjern, og at det bedste ville have været, om man var blevet stående ved de regler, som folk havde vænnet sig til, indtil den desperat nødvendige afskaffelse af indkomstskatten er gennemført.

Administrationens krydsen frem og tilbage mellem Skylla og Charybdis har spredt usikkerhed hos millioner af danske lønmodtagere.

Fra og med 1985 indtrådte den stærke mildelse af arbejdspladstransportfradrag.

I 1986 gennemførte man nogle skattereformregler ud fra Mogens Lykketoft-opfattelsen.

I 1987 kom blandt andet dommene om hjemmehjælpere, som pegede den stik modsatte vej.

I november 1988 ophævede Ligningsrådet et væld af lønmodtagerstandardfradrag.

I 1989 bestemmer det samme ligningsråd, at der skal indføres fradrag for udearbejde med tilbagevirkende kraft til 1982 for de mange, som har over 5 timers arbejdsdag, ikke har kantineadgang og ikke kan nå hjem i frokostpausen.

En fortsættelse af dette siksakkeri vil give anledning til mange økonomiske problemer i hundredtusindvis af danske lønmodtageres hjem. Det er derfor på tide, at ministeren nu går i gang med at interessere sig for området og tilkendegiver, hvordan han ønsker disse praktiske, meget vigtige spørgsmål løst på en holdbar og forståelig måde. Derefter må der være grundlag for at udmønte et politisk flertal til den ene eller anden side.

Spørgeren håber naturligvis, at ministeren også på dette punkt vil gå fra A til Z.

Svar (20/2 89):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Ved skattereformaftalen skete der en sanering af lønmodtagernes fradrag. Dette skulle ses i sammenhæng med sænkningen af skatten af den sidst tjente krone.